

Edebiyat Defteri

baharca57 **-Yazıları-**

Oluřturulma Tarihi:
1 Eylöl 2021 arřamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

SEN KADINIM EN GÜZELSİN!..

Sen!Güzelliğini,yaşını düşünmeden ilme,irfana hizmet eden,
Gençliğini gaye uğrunda sarf eden kadın,EN GÜZELSİN..

Saçları aynada değil beşik başında ağartıp vatana hizmet eden,Ömrünü,tazeliğini beşeri inançla harcayan kadın,EN GÜZELSİN..

Gözlerim , saçlarım , kor dudaklarım demeden Kendine hayatını kuran,ayakları üzerine sıkıca basan,Cemiyete insani varlığından katkıda bulunan kadın EN GÜZELSİN..

Ruh tazeliğiyle sözlere, şarkılara kapılmadan, yılmadan yürüyen Zevkleri,rahatlığı,serveti düşünmeden terkedilen kadın

EN GÜZELSİN....

Sen!Toprağı eken, çalışarak ekmeğini kazanan, inançlı,Varlığıyla vatanında uygarlık temelini kuran kadın

EN GÜZELSİN..Sen!Bütün insanlığıyla,analık duygunla,hizmetinle cesur Kültürüyle,sanatıyla,hayatını inancına veren kadın EN GÜZELSİN...Ey güzel kadını!Varlığıyla hayat bayram oluyor BU HAYAT EN GÜZEL.Ey güzel dişi

varlığım!Doğanın en güzel armağını BU DİŞİ KADIN EN GÜZEL...Ey güzel armağanım!Kadınlığınla vatana toprak oldun BU VATAN EN GÜZEL...Biz ki güzel kadınlar hepimiz birimiz Birimiz hepimiz için yürüelim hayat basamaklarında

gururla,Başımız dik,alnımız açık.Dudaklarımızda olsun ÖZGÜRLÜK TÜRKÜMÜZ...

Doğanın yaratığı ,tek şahası,kadın denilen varlıktır.Kadın değeri paha biçilmez bir taçtır..Kadınlarımızın kıymetini bilelim..Anadır,bacıdır,eştir,sevgilidir onlar..

Bahar Tülay Kıran

SEVGİYE HER ZAMAN İHTİYACIMIZ VAR..

Merhaba can dostlar,

Bu yazımda sizlerle sevgi üzerine sohbet etmek istiyorum.Çünkü benim yüreğim sevgiyle dopdolu,insanları ve ALLAH'IN yarattığı tüm canlıları çok seviyorum.Ama biz toplum olarak sevgiyi unuttuk mu? veya sevgisizliklere mi itildik?..Manevi değerlerimizi görmemezlikten geliyor,büyüklerimize küçüklerimize sevgimizi vermeyi ihmal ediyor çok büyük eziyetmiş gibi görüyoruz.Çok mu zor sevgiyi vermek? aslında zor değil, bence nedeni çok basit; ' Başkalarını ancak kendinizi sevdiğiniz kadar sevebilirsiniz ' Biz galiba kendimizi sevmeyi unuttuk.

Sevgiyi daha az isteyip,daha çok verdiğimiz zaman insan sevgisinin sırrını öğreniriz.Ama biz hep sevgiyi almaya baktık,vermeyi hep ihmal ettik.Yaşama geri dönmenin en iyi yolu onu vermektir.Yaşamımızda sevgiyi bilmek istiyorsak bizden uzak tuttuğumuz ve kendimizi korumaya çalıştığımız kimselere kendimizi açıklamaya hazır olmalıyız.Aslında saklayacak hiç bir şey yoktur.Sevgi,bizi birbirimizin kusurlarını kabul etmemizi ve bunların yanında rahat olmamızı sağlar.Hiç bir duvar,bizi bir diğerimizin yalnızlığından ya da umutsuzluğundan ayıracak kadar yüksek,ya da güçlü değildir.Başka insanlara ihtiyacımız olmadığına biz kendimizi kandırsak bile,onların bize ihtiyaçları vardır.

Sevgiyle geçen bir yaşam asla sıkıcı olmayacaktır.Sevgiyi hiç bir sorunuza değişmeyiniz.' Ben sorunlarımdan daha önemliyim' demeyi ihmal etmeyiniz.Sevmek sevgiyi vermek,mutluluğumuzu bir başkasının mutluluğu içine yerleştirmek demektir.Unutmayınız kullanılmadığı sürece sevgi sevgi değildir.Sevgisizlik içinde sorunlarınızı yaratan kişi olarak kaldığınız sürece o sorunları çözmek olanaksızdır.Aslında yüreğimizdeki sevgi sabittir;kararsız olan bizleriz.Sevgi güvence verir,ama biz insanlar verilen sevgilere ihanet ederiz.Sevgiye her zaman güveniniz.

Alınganlığa,egoizme ve çocukca incinmelere kendimizi kaptırmayalım.Bunlar yalnızca ilişkilerimizin,sevgilerimizin değerini alçaltmaya ve yakınlaşmalarımızı önlemeye yararlı olacaktır.Gururlu olmayı bırakın,gerçek sevgilerde gurur genellikle sahtedir.Engeller oluşturur ve yakınlaşma yerine aramıza setler örer.Etrafınıza sevgiyle bakınız gözlerinizin içi gülecektir.Çünkü insanın ruhi yapısı yüzünün aynasıdır.Kızgınlıklarınızı,incinmelerinizi,aclarınızı sürdürmeyiniz unutmaya çalışınız.Bunlar enerjimizden çalar ve bizi sevgisizliklere iter.

Mutlaka tüm sevgilerin,ilişkilerin sürekli olamayacağı gerçeğini de bilmeliyiz.Geçici olabileceklerini düşünsekte,sanki sürekli olacaklarmış gibi davranışlarımızı sürdürmeyi de bilmeliyiz.Sevgiyi vermekten korkmayın.Eğer gönülden veriyorsanız,hiç bir zaman çok vermiş olmazsınız.Hiç bir kimseyi de kesinlikle sizin için ' Sevgi adına' bir şey yapmayada zorlamayınız.Çünkü vereceğimiz sevgiler pazarlık konusu yapılamaz.Sevgiyi verdiğinizde karşılığında ne alabileceğinizi düşünmeyin,o verdiğiniz sevgiyle,karşınızdaki insanlara neler katabileceğinizi,neler verebileceğinizi düşünün.Kusursuzluk sevgi için gerekli değildir.Yüreğinizdeki sevginin dürüstlüğü önemlidir.İlişkilerinizin ihmaliniz yüzünden ölmesine izin vermeyiniz.

Hayvan sevgisiyle ağaç sevilmez
Ağaç sevgisiyle çiçek sevilmez
Çiçek sevgisiyle insan sevilmez

Sevgiye her zaman ihtiyacımız vardır.Birbirimizi içtenlikle sevmeliyiz.Yüreklerrinizdeki sevgiler maviliklere yelken açsın.Sevgiyle kalın güzel dostlarım.

Saygı ve sevgilerimle

Bahar Tülay Kıran

YÜREK YANGINIM..

Yeditepe bu gece bulutların kucaklaşmalarıyla ağlıyor.Yine yüreğime çöktü gecenin hüznüleri.Karanlığın soğuk ve dilsiz duvarlarına senin resimlerini çiziyor,tüm çizimlerimi ve içime çöken acılardan damıtılabildiğim sevgi demetlerimi bu mektubumla yüreğine yolluyorum.Günlerin gecelerin hasretini yüklediğim,özlemlerimi sana uçuruyorum.Elimde kalem,yüreğimde hasret,yokluğuna akıyorum gözyaşlarımla.Biliyor musun? yokluğunda göz pınarlarım kurudu!geceleri dolunayı kışkırdım onun parlaklığında saçlarını okşayamadığım için.Nereye baksam sen,nereye dokunsam senin tenin ,sesin var inan.Ömrümdeki en tatlı hayatı yaşatansın bana sevgilim..

Ah! şimdi gelsen şu yalnız gecelerime.Yıldızları seyretsek elele gözgöze.Mavileşen sevdamızın derin mutluluğunu paylaşabilseydik başbaşa.Kalbimizin aşk atan ritimlerinde ne türküler şarkılar bestelerdik sevgilim.Ah! yürek yangınım,hasretini elimdeki pembe kalemlerle şu sayfalara yazıyorum.Öyle özledim ki seni..! Kelimelere sitem ediyorum senin hasretini anlatamadıkları için.Sensizlikte kaçınıcı güneş bu gözyaşlarımı kurutmaya gelen.Kaç gece rüzgarlar kapıma vursa sen geldin zannederim,yıldızlar odamı delicesine aydınlatsa o tatlı gülüşlerin sanırım.

Bir uzanabilsem kollarına,göğsünde ağlayıp en derin hayallere dalıp gitsem..Her gecenin yalnızlığında seni öylesine arıyor ki şu gözlerim ve yüreğim.Yüreğimin ortasında bir başka sen varsın.Seni yıldızlara anlattım; kışkırdılar sevgimizi,hepsi birer birer söndü.Senin sıcaklığını güneşe anlattım; dayanamayıp aniden battı.Ben seni Yeditepenin saflığında sevdim,seni kendime yar ettim! çünkü yüreğim senin için çarpıyor.Bir gelsen içimdeki büyüyen hasret dağlarını eritsende! pembe gecelerimizin vuslatına ersek,gülüşlerinle yediveren güllerini açıtırsan gönül bahçemde.

İşte böyle aşk ateşim,yüreğimden yüreğine çok şiirler yazdım,ilk mektubumla yüreğine seslenişimdir bu.Bundan böyle her gece yıldızların koynuna girip,hasret mektupları yazacağım yüreklerin en güzeline.

Vuslat tohumları ektim bahçemize,sevgimizi güneş bilip yarınlarımıza umutla açacak.Bil ki hep seni bekleyeceğim!Geçmişimdeki acılarıma tuz basıp,sana koşuyorum yüreğimin çıplak ayaklarıyla,kavuşma umutlarımla.Sol yanıma yığın yaptığım tüm sevgilerimi hasret rüzgarlarına yükledim,gözyaşlarımı pul diye yapıştırıyorum satır aralarına.Özlemlerim ve selamlarım sanadır yürek yangınım.Hasretlik canımı almadan ne olur tez gel!..

Bahar Tülay Kıran

UYUŞTURUCUYLA HARCANAN GENÇLİK..

Türk toplumunun artık kanayan yarası haline gelen uyuşturucu,genç bedenleri çökertip,beyinleri uyuşturup düşünce yeteneklerinin kaybı sonucu psikopat eğilimlere yol açmakta.

Bunların sonucunda meydana gelen cinnetler,cinayetler,gasplar kapkaç soygunlar tacizlere her gün yeri birileri eklenmekte..

Hiç bir önlem alınmayan bu uyuşturucu mafyası her geçen gün olayı daha büyük boyutlara taşımakta.Halkımız resmen uyutulmakta , bunlarda bir kaç tv kanalların da yayınlanan abuk,subuk yarışmalar magazin programları ile milletimizin gerçeklerden uzaklaşması görmemesi sağlanmaktadır.

Milyonlarca liralık uyuşturucu geliri teröre hizmet vermekte ve o tarafa aktarılıp terörü beslemektedir.Hiç bir önlem alınmadığı gibi artık uyuşturucu kullanımı ilkokul çağı çocuklarına kadar inmiştir.Okul önlerindeki satıcılar küçücük beyinleri para uğruna harap etmekte böylece ailevi yapılarıda perişan hale getirmektedir.

Çılgık çılgına sesler ruh ve sinir hastalıkları rehabilitasyon merkezleri önünde 'evladımı kurtarın' diyen annelerin babaların feryatları yükselmekte,gözünün önünde yerlerde sürünen,krize giren evladının haline dayanamayan anne baygınlıklar geçirmekte..Binlercesi gelip gidiyor bu merkezlere.Çare arayan çaresiz insanların dramı her gün yaşanıyor.

Ayrıca yeşil reçete adı altında satılan uyuşturucu ilaçları eczanelerden para karşılığında tabiri caizse rüşvet yoluyla rahatlıkla alabiliyorlar.Hiç bir denetim kontrol yok.Herkes istediği gibi peynir ekmeğe alır misali alabiliyorlar.

Hatta şahit olduğum bir olay varki şok oldum.Muayene için gittiğim bir dispanserde doktora silah çekip uyuşturucu hap isteyen bir delikanlı yeşil reçeteyi silah zoruyla doktora yazdırdı.Ve doktor o an can korkusuyla yazmak zorunda kaldı.Sordum; doktor bey neden niçin yaptınız? dediğimde nasıl yazmayayım ki görmediniz mi,psikopat ruhlu beni öldürebilirdi dedi..

İşte olayların ne kadar vahim olduğu ortada...Bunun yanında uyuşturucuya para bulamayan diğer sokak çocukları beyoğlu'nun göbeğinde ellerinde bali torbaları nefes nefese o maddeyi içine çekmekte ve gözleri kan çanağı dışarı fırlamış vaziyette her an saldıracak yer aramaktalar.

Yıkık bedenlerle sokak ortalarında uyuşturucunun esiri olmuş bu çocuklara gençlere bir an önce el uzatılmalı ve bu uyuşturucu illetine mutlak bir çözüm getirilmelidir.Bu bataklıklar kurutulmalıdır.Yoksa gençlik elden gitmektedir.Türkiye artık her şeyin rahatlıkla yapılabileceği başı boş bir ülke olmaktan çıkmalıdır.

Türk milleti olarak ayağa kalkalım dizlerimizin üstüne oturmaktan artık kurtulalım.Hepimiz ellerimizi taşların altına sokalım,bizler büyük milletiz bir kaç çapulcunun ellerinde bu evlatlarımızı zıyan etmeyelim.Bu vatan bu millet bu evlatlar bizim.

Duyun beni gözlerine at gözlükleri takmışlar,duyun beni sağır kulaklar bir gün bu hesaplar sizlerden sorulmayacak mı? sanıyorsunuz...

Saygılarımla

Bahar Tülay Kıran

OLGUN VE ERDEMLİK ...

Değerli gönül dostları sizlere kısa olarak olgunluk ve erdemlik üzerine bir kaç kelam etmek geldi içimden.. Dünyadaki canlıların en değerlisi insansa, insanların en değerlisi erdemli olandır. Erdemli olmanın ilk koşulu sevgiyse, ikincisi saygıdır. İnsan kendine olan saygısını başkalarına saygı duyarak pekiştirir.İnsanları ancak kendini sevdiğin sürece sevebilirsin,genç fidanlarımızı evlatlarımızı yetiştirirken onlara erdemliğin güzelliklerini anlatmak biz büyüklere düşmekte.Ve en başta onlara şunları öğretmeliyiz; Başkasının arkasından konuşmamayı, kimsenin kalbini kırmamayı, kötü söz söylememeyi. Erdemli İnsan;Gülerken Ağlamasını, Ağlarken de Gülmesini Bilen insan olmalıdır.

Lokman hekimin çok güzel sözleri vardır; Namazda iken kalbini, İnsanlar arasındayken dilini, Sofrada iken elini, Başkalarının evindeyken gözünü muhafaza et! Kaliteli insanın daima iyilik tarafı ağır basacak, devamlı iyiliklerle iştigal edecek ki, kâmil insan olabilsin.Hz. Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyor:

Size iyilik yapanlara karşı iyilik yapmak, fenalık yapanlara da fenalık yapmak meziyet değildir. Asıl meziyet, size fenalık yapanlara karşı aynı şekilde mukabelede bulunmayıp iyilik yapabilmektir.

Güneş ufkumuza düştüğünde hesabımız şu olmalı: Bugün Allah için hangi iyilikleri yapayım? Hangi kötülüklerden sakınayım veya sakındırayım? Şu güzel günü müslümanca nasıl yaşayayım? Bütün fiil ve davranışlarımda bulunduğum mevki ve makamda topluma ve Yaratanıma karşı nasıl daha verimli olurum?

Erdem: Ahlakın övdüğü iyilikçilik, yiğitlik, doğruluk, alçak gönüllülük gibi niteliklerin genel adı, fazilet, insanın ruhi olgunluğu; gibi manaları ifade ediyor.Aydınlık ve karanlık nasıl birbirinin zıddıysa, iyilik ve kötülük ya da güzellik ve çirkinlik de birbirinin zıddıdır. Ama evrende her şey iç içedir ve beraber yaşar. Karanlık nasıl ki kötülüğü, çirkinliği, körlüğü, cehaleti, zulmü, haksızlığı, adeletsizliği, vicdansızlığı, sevgisizliği, hoşgörüsüzlüğü temsil ediyorsa; aydınlık da iyiliği, güzelliği, bilgiyi,doğruyu, dostluğu, merhameti, dürüstlüğü, adaleti ve vicdanı temsil eder.

Ne yazık ki zamanımızda fazla olgunluk ve erdemlik gösteremiyoruz gibi geliyor bana..Umarım herkes erdemliğin güzelliklerini yaşamasını bilir.

Olgunluk yaşta değil baştadır demiş büyüklerimiz. Tabi bunun yanında çokta az olsa , çok genç kimseler arasında bile olgunluğa erişmiş olanlara rastlanmaktadır.Çevreleri ile yakından ilgilenen,gözlemci,olayları iyi değerlendirmesini bilen kimselerin daha çabuk olgunluğa erişecekleri bir gerçektir...

Bencil ve kendi çevresinden çıkamayan kimselerin olgunlaşmaları daha güç olur.Böyleleri sadece kendilerini düşündükleri için gerekli ruh gelişimine sahip olamazlar.Kısaca;

Olgunluğun özellikleri şunlardır:

- Kendini tanıma
- Kendine ve başkasına saygılı olmak
- Anlayış
- Açık yüreklilik
- Kendine güven
- Hoş görü
- Arzuları firenleme gücü
- Çalışkanlık
- En önemlisi sabretmesini bilmek.

Bu özellikleri geliştiren kimselerin,olgun insan olmamaları için hiç bir neden kalmayacaktır.Genç yaşlarda olgunluğa erişen kimselerin başarıları ve toplum içindeki yerleri de ona göre daha büyük ve itibarlı olacaktır..Benim gençliğime tek bir sözüm var saygı erdemliğin en güzel başlangıcıdır..Önce kendimize saygılı olalım ki başkalarınında saygı ve sevgi göstermesini bilelim..Hepinize yüreğimden saygı ve sevgilerimi yolluyorum değerli şiir yürekli dostlarım..

Saygılarımla...

Bahar Tülay Kıran

EY TÜRK, DESTANLARINI ÖĞREN !..

Değerli dostlar,

Destanlarımızı tam anlamı ile yazmaya kalksak inanın bir çok sayfalara sığdırmam mümkün değil. O nedenle öz olarak geçeceğim burada destanlarımızla ilgili konuyu.

Türk Destanları her devirde var olmuş ve edebiyatımızın temel taşını oluşturmaktadır. Hatta bütün dünya edebiyatlarında soyların yaşayışları destan olarak dile getirilmiş olup, bunun en güzel örneklerini biz Türkler vermişizdir. Şimdi tarihimize yansıyan ve bizim soy varlığımızın temelini oluşturan destanlarımıza bakacak olursak;

1. Altay - Yakut Dönemi
 - a. Yaradılış Destanı
2. Sakalar Dönemi
 - a. Alp Er Tunga Destanı
 - b. Şu Destanı
3. Hun Dönemi
 - a. Oğuz Kağan Destanı
4. Gök Türk Dönemi
 - a. Bozkurt Destanı
 - b. Ergenekon Destanı
5. Uygur Dönemi
 - a. Türeyiş Destanı
 - b. Göç Destanı

Türk Milletinin islamiyeti kabulünden sonraki destanları ise;

1. Karahanlı Dönemi | Satuk Buğra Han Destanı
2. Kazak - Kırgız Kültür Dâiresi | Manas Destanı
3. Türk-Moğol Kültür Dâiresi | Cengiz-name Destanı
4. Tatar - Kırım | Timur ve Edige Destanları
5. Selçuklu - Beylikler ve Osmanlı Dönemleri Destanları
 - a. Seyid Battal Gazi Destanı
 - b. Danişmend Gazi Destanı
 - c. Köroğlu Destanı

Bu destanların en etkililerinden olan DEDE KORKUT destanları, şanlı Türk milletine büyük hasletler kazandırmış, maneviyat kapılarını ardına kadar açmıştır. Çok önem verdiğimiz DEDE KORKUT destanları şöyledir;

- Uşun Koca Oğlu Segrek Destanı
- Basatın Tepegözü Öldürdüğü Destanı
- Kazılık Koca Oğlu Yigenek Destanı
- Kanglı Koca Oğlu Kan Turalı Destanı
- Kam Pürenin Oğlu Bamsı Beyrek Destanı
- Dirse Han Oğlu Boğaç Han Destanı
- Duha Koca Oğlu Deli Dumrul Destanı
- İç Oğuz Dış Oğuz Asi Olup Beyreğin Öldüğü Destanı
- Salur Kazan Esir Olup Oğlu Uruz'un Çıkardığı Destan

Ve Türk milletinin Cumhuriyetimizin Kuruluşunda acı ve ızdıraplara yakılan destanımsı ağıtları ise ayrı bir yeri vardır tarihimizde...

Hiç bir ülkeye bu kadar destan yazmak nasip olmamıştır! Medeniyetin öncülüğünü yapan biz Türkler, yaşayışımızı destanlara vurarak köklü ve soylu bir milletin varlığını kitabelerde destanlaştırmıştır. Onbin yılı geçen şanlı tarihimizin bu günlere bize ışık tutmasına vesile olmuştur destanlarımız!..

Her destanımızın içeriğinde bir mana taşıyan ve milletimizin geçmişteki yaşayış, yayılış, medeniyetin öncülüğünü üstlenmesini ne büyük bir gurur olarak taşımak biz Türklerin övünç kaynağıdır. Milletinin gücünü ve büyüklüğünü unutmuş olanlara bu destanlarımızı öğretmek zorundayız!

Neredeyse ikiyüz seneyi geçen batılılaşma yobazlığına kapılıp kalan devlet idaremiz, kendine has değerlerin

öğretilmesi gerekirken, zirzop kültürü beyinlerimize zorla kazımaları neticesinde kendimizi unutarak, aşağılanacağımız bir kültür bataklığına sürüklenip gittik...

Hani nerde kaldı o muhteşemliğimiz, başımız dik, alnımız açık dolaştığımız dünya?! Hala utançlık vesilesi olarak gördüğüm Avrupa kapılarında dilenci gibi dolaşıp, istemediğimiz halde zorla batı boyunduruğuna girmemize çalışan, Türk'e kin ve nefret duyguları ile hayatını bitirmiş bir papazın heykelinin altında yetkili şuursuzların imza koyarak bizi, haçlı salibin kucağına teslim etmeleri karşısında hiç bir hareket göstermeyen toplumumuzun ne kadar beyinlerinin yıkıldığını ve sulandırıldığını gördükçe, tarihimdeki şanlı mazime baktıkça ağlamaktayım!.. Biz bu millet değildik! Çürümüşlük içinde ezilip kaldık!..

Yukarıda belirttiğim destanlarımızdan sadece yakın tarihimizin destanını yani, kurtuluş savaşımızın destanını ah bir okuyabilsek kendimize geleceğizde... Bize has hedeflere kilitlenip o şanlı tarihimizi yeniden yazacağız... İnşallah bizler sağ iken görürüz nasip etmişse Ulu Tanrım.

Dedim ya! Aah bir uyanabilsek abideleşmiş destanlarımızla... Bakın o zaman neler olacak dünyada. Nizamın,adaletin ve hukukun yeniden tesisini göreceğiz dünya insanlığı ile... Devletler ve milletler hakka, hukuka, adalette aç! Nere baksa, kime koşsa, kimin yanında yer alsın mazlum milletler, kan ve göz yaşına boğulmaktadırlar. İnsanlık katledilmektedir vicdanı kararmış cani devletler tarafından...

Neden her gün kan akıtılmaktadır dünyada?

Bizim varlığımız dumara uğratılmışta ondan!.. Bizi yok saydıklarından!

Türk milletinin soylu evlatları olarak 'EY TÜRK TİTRE VE KENDİNE DÖN' Bilge Kağanımın sözünde dirilerek yirmibirinci yüzyılda yeni destanlar yazmaya ne dersiniz?

Mustafa Kemal'in öncülüğünde Çanakkale'de, Yemen'de, Anadolu'da yazdığımız destanları unutmadık. Hala şehitlerimin kanları sınırsız toprağımızın koynunda... Ve binlerce taze şehitlerimizin naaşları gözlerimizin önündeyken, Avrupa'ya, Amerika'ya ve bilmem hangi ülkeye uşaklık etmeye, onlara özenmeye meyledenlere LANETLER olsun!..

BEN TÜRKSEM, BOYNUM HIÇ BİR NAMERDE EĞİK KALMAYACAK!

YAŞASIN SOYLU MİLLETİM!..

Gelecek yazımda buluşmak dileği ile derin saygılar sunarken, Allah'ıma emanetimsiniz!

Hoşça kalın büyük ulusun evlatları...

Bahar Tülay Kıran 2008

KAŞGARLI MAHMUT VE 1000. YIL

Yüce Türk milletinin lisanının korunmasına, gelişmesine büyük emekler veren büyük dil bilimcimiz Kaşgarlı Mahmut ve bize miras bıraktığı Divanü Lûgati't-Türk adlı eseri ile Türk dil ve kültürüne sağlam temelleri inşaa eden Türkistanlı Kaşgarlı Mahmut üstadımız, dünyanın ilk karşılaştırılmalı dil bilimcisi olarak tarihe geçmiş bir büyüğümüzdür. Türkçemizin temellerini oluşturan kelimelerimizi yok olmaktan kurtaran ve dilimizdeki kelimeleri tek tek tesbit ederek ölümsüz eseri Divanü Lûgati't-Türk meydana getirmiştir. Her dönem dilimiz ve kültürümüze ışık olmuştur, nice dil bilimcilerimize rehberlik etmiştir.

Büyük dil bilimcimiz Kaşgarlı Mahmut üstadımızın 1000. yıl doğum gününü kutlayacağımız 2008 yılını, kültür bakanlığımızın ve Türk Dil Kurumumuzun gayretleri ile UNESCO, 2008'i 1000. doğum yılı münasebetiyle Kaşgarlı Mahmut yılı ilan etti. Kültür bakanlığımız ile TDK ve UNESCO, ülkemizde ve dünyada bir çok etkinlikleri gerçekleştirecek, mezarının bulunduğu Doğu Türkistan'da Kaşkarda bulunan türbesinde incelenecek , gerekirse türbesi yeniden restore edilecek.Türk milletinin yetiştirdiği dehalarımızdan olan Kaşgarlı Mahmut'un doğumunun 1000. yılındaki etkinliklerde dünyada bir kez daha Türk'ün medeniyetler arenasındaki büyüklüğünü yeniden yaşayacağız. Tıpkı geçen yıl Mevlana hazretlerinin dünyada anılışı gibi...

Biz her zaman şunu dedik; Türk milleti dünya insanlığına ilim öncüleri ve gönül erenleri sundu ki; öğrendiklerini başka milletlere vermeyecek kadar cimrileşmemişlerdir. İlimin, insanlığın ortak paydası olduğunu cihana duyurmuşlardır. Medeniyetlerden mahrum, gayelerinde sadece insanlığı sömürmek ve katletmek kepezeliği yatan ülkelerin hala bizi BARBAR gibi görmeleri ve bize karşı her dönemde kin ve nefretlerini açıkca ortaya dökenlerin bizlerden ve bizim yetiştirdiğimiz gönül erenlerinden daha çok şeyler öğreneceklerdir. Fakat; adım gibi eminim ki bize karşı besledikleri nefretlerinde bir eksilme olmayacaktır...

Hedeflerinde Türk'ü Anadolu topraklarından çıkartmak değil mi? Bin yıldır islamaşmış Anadolumuzdan biz Türkleri süremeyeceklerdir ve biz kıyamete kadar her türlü şerre karşı asil duruşumuzu sürdüreceğiz. Fitratımız budur bizim. Uşaklık, Bozkurt Türk'e yakışmaz ve bunun idraki içerisindeyiz tarih sahnesine çıktığımızdan beri...

Şanlı ve asil milletim öyle dehalar yetiştirmiştir ki; zaman ve imkanlarımız el verdikçe değişik mekanlarda bunları anlatmaya devam edeceğiz kendimizi tanımamız açısından. Bizler başka milletler gibi kıyırık, uyduruk dehalar yetiştirmedik! Yetiştirdiklerimiz, Alem-i Şumul ve Allah'ın rızasını kazanabilmek için olmuştur hep...

Konumuza dönecek olursak;

Türk dil alimi Kaşgarlı Mahmut Atamız'ın bu yıl, doğumunun 1000. yılına hitafen kültür bakanlığımız başta olmak üzere bir çok sivil kuruluşlarımız yurt içinde ve yurt dışında, Türklüğün yaşadığı her yerde etkinlikler düzenlenmesine dönük çalışmalar yapılması, bizim açımızdan çok sevindirici olmakla beraber; kendi dilimizin şuuruna ermemiz, bu büyük dilin kıymet ve kadrini bilmemiz açısından çok da değerli buluyorum ve diline sahip her Türk'ün bu faaliyetlere iştirak etmesi, yardımcı olması tanıtımı bakımından faydalı olacaktır diye düşünürüm. Hele yurt dışındaki faaliyetler tahmin edemediğimiz kadar ülkemizin faydasına olacaktır.

Birde beni memnun eden durum; kültür bakanlığımızın Divanü Lûgati't-Türk'ün tıpkıbasımını yapacak olmasıdır. Bu baskı, Almanyanın Frankfurt Kitap Fuarı'nda ülkemizin şerefli konuğu olarak dünya kitap severlerin karşısına çıkmarılmasıdır. Ne büyük bir gurur bizim için değil mi? Her millet kendi milli insanları ile nasıl sevinç ve gurulara bürünüyorsa, bende aynen öyleyim. İnşallah dilimizi konuşanlar içinde öyledir!.. Öyle olmalıdır!..

Fakat; bazen anlamakta pek çok zorlandığım, edebiyatımıza hizmet ettiklerini iddia ederek ortaya çıkanların dilimize karşı bihaber olduklarını, yayın yaptıkları radyolarında zaman zaman lüzumsuz ingilizce müzik çaldıklarını hatta, ingiliz dilinde söze başlangıç yaptıklarını duydukça sinirlerim tepemde cirit atmaktadır! Ne bu seviyesizlik!..

Neden buna gerek duyarlar? Çözemediğim bir durum bende. Kendini başka bir dille aşağılandırması kadar abes bir durum olabilir mi? Asla!.. Zihinler köhneleştikçe böyle şeyler oluyor demek ki?!

Umarım; dilbilimcilerimiz, edebiyatçılarımız, yazarlarımızla birlikte devletimiz, Kültür Bakanlığı ve Türk Dil Kurumu ile ortaklaşa yürütecekleri hayırlı çalışmalarla dilimiz türkçemizin büyük üstadı Kaşgarlı Mahmut Atamıza yaraşır bir millet olmanın hüviyetine yeniden nail olmamızı sağlarlar bize! Çocuklarımız, gençlerimiz kendi dillerini konuşma utançlığından kurtulurlarda angla sakson veya Amerikalı sığır çobanlarının konuştuğu lisanı aralarındaki yarenliklerinde konuşmazlar! Gençliğimizin asaletlerine yaraşır birer ferd olmanın şerefini görürüz bizler hayatta iken inşallah...

Dilimiz türkçemizin yaşatılmasına önderlik eden üstadımız KAŞGARLI MAHMUT'umuzun 1000. doğum yılını yürekten kutlarken, ebediyetinde istirahat çekilen üstadımızı rahmetle yad eder, nurlar içinde yatmasını niyaz ederim. Ruhu

şad olsun !..

Aramıza daha nice Kaşgarlı Mahmut'lar katılması ümidiyle...

Allah yar ve yardımcımız olsun...

Gelecek yazımızda görüşmek sevinciyle siz değerli okurlarımı Allah'a emanet ediyorum....

Derinden sevgi ve saygılar milletimin şanlı evlatlarına...

Esen kalın...

Bahar Tülay Kıran

DİLİMİZE DÜŞMANLIK EDENLER !..

Bilge kağanımızın bengu taşlara Türk anayasasını yazdırdığı zamanda başlayan yazı dilimiz, Türk devletini yöneten asil kanın kendine has yazı karakterlerini üreterek dilimizin ilk ana temelleri atılmış ve kendi yaşamında ürettiği halis türkçe kelimelerle mükemmel lisanımız meydana getirilmiş.

O dönemlerde Türk boyları arasında gelişen dilimiz, hiç bir zorlanma ve yabancılaşma olmadan birbirlerini anlamakta zorluk çekilmemiş ve soy birliğinin yanında dil birliğimizde kuvvet kazanmıştı. Kendi özümüzdeki birlikteliğimiz asırlar sürmüş ve bu zaman içinde büyük Türk devletleri oluşturulmuş, zaferlerden zaferlere koşulmuş ve nice büyük yurtlar yaylaklarımız haline dönüştürülmüştü...

Fakat ne zaman iyi niyetimizi cömertçe kullanmaya başladık, işte o günden sonra konuştuğumuz mükemmel dilimizi, birlikte yaşadığımız komşuların lisanlarındaki kelimelerden azar azar dilimize sökün etmiş ve gönlü büyük Türk, ileriki asırlarda kardeşleri birbirine yabancılaştıracağına farkına varmadan kabullenmişlerdir. Bu, zamanla alfabe değişikliğine kadar gidilmiştir. Bizde sandık ki; lisanımız geliyor, büyüyor (!)... Tam tersine; milletimiz yüz yılların içinde kan ve soy bağı bir olanlar birbirlerini anlayamaz ve daha da ileriye gidilerek; birbirlerini başka millete ait olduklarını savunarak, soy ve akraba, kan bağı birliğinden kopar olmuşlardır. Birbirlerine yabancı gözü ile bakılmış, horlanmışlar hatta kardeş kardeşe karşı savaş bile açılıp savaşılmıştır.

Karadeniz'den Bulgaristan yaylaklarına gidip yerleşen Bulgar adlı Türk boyu, orada bir avuç slavların arasında kendi örf,adet,gelenek-göreneklerini, dilimizi onlara aşılması gerekirken tam tersi olarak; kendileri onların dil,din,kültürlerinin potası içinde erimişlerdir!

Ne ilginç!

Peki Selçuklular döneminde, İran kültür ve dili adeta kendi dilimizi hiçe sayarcasına kabullenilmiş ve şairlerimiz, yazarlarımız farsça yazı dilini kullanmışlardır! Mesela Hz. Mevlana, mesnevisini farsça yazmıştır! Neden? Bu benim kafamda hep soru işareti olmuştur. Ulema ve din alimleri, şairler kendi dilimize karşı hasımca davranarak dilimizin gelişmesinde ve Türk boylarının birbirleri ile anlaşmalarına büyük engel teşkil etmişlerdir!

Bereket; o dönemlerde dilimize sahip çıkan Yunus Emreler, Karamanlı Mehmet Bey gibi kendi soyunun dil ve kültürüne aşık yarenlerimiz, erenlerimiz ve beylerimiz sahip çıkarak dilimizin dimdik ayakta kalabilmesini sağlayarak gelecek kuşaklara ulaştırmışlardır...

Yalnız dilimize karşı cahili durum Osmanlı Türk Devletinde'de aynı talihsizliklere uğrayarak pek çok arap kelimeleri islam adına dilimize yerleştirilerek; dilimiz adeta yok edilir duruma sokulmuştur. Hatta; sinsice yunanca, ermenice ve Osmanlı'nın son yüz yılı içinde, o zamanlar revaçta olan fransızca, kısmen ingilizce kelimeler sokulmuştur o mükemmel dilimizin içine...

Neden bu kadar basitleşmişler? Anlamak mümkün değil!..

Yukarıdaki dönemlerimizde özümüze,dilimize yapılan fahiş hatalar,gaflet,delalet ve hiyanetlerin son bulmuş olmasını istedik ve mavi gözlü bozkır delikanlısı Mustafa Kemal'in önderliğinde Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulurken öncelikle dilimize önem verilerek yeniden ihyasına girilmiş ve Atatürk'ümüzün büyük gayretleri ile Türk Dil Kurumu kurdurulmuştur. Yabancı dil istilasına karşı dil bilimcilerini göreve çağırarak hayırlı adımlar atılmıştı. Dilimize girmiş ve sahiplenemediğimiz kelimeler ayıklanmaya alınmıştı...

Mustafa Kemal'in hakka intikal etmesinin ardından, dilimize gerçek anlamda sahip çıkılmamış;aksine, düşman eline terk edilircesine, Türk Dil Kurumu,özüne yabancılaşmış garabetlerin eline geçmesine seyirci kalınmıştır. Her ne kadar mücadele etsede büyük yazarlarımız başarı elde etmeleri mümkün olmamıştır tek partili TEK ŞEFLİK DÖNEMİNDE... Peyami Safa, Necip Fazıl Kısakürek üstadımız, Hüseyin Nihal Atsız, kardeşi Necdet Sancar ,Kemal Tahir vs gibi değerli yazarlarımız dilimizi geliştirme ve koruma savunmalarını yapsalarda, dil makamında olamadıkları için de, o kurumun içine kümelenmiş çömezlerin haince gayretleri dilimize darbeleri vurmuşlardır. Kimi sosyalistlik adına, kimi Amerika,Avrupaya FİNOLUK adına türkçemiz bir kuşa bile benzetilememiş...

Kimileri; bizim yüz yıllarca kullandığımız 'mesela' kelimesini atarak, ermeniceden 'örneğin'i dilimize sokmuşlar. Birileride; 'nesil' kelimesini atarak yerine 'jenerasyon' dilimize kondurmuşlardır! Binlerce örneklerini sıralamak mümkün.

Son elli yıla bakarsak, öztürkçeciliği savunanlara bakıyoruz, uydur babam uydur kabilinden anlaşılmaz kelimeler çöplüğüne dönen dilimize birde, ingilizce ve diğer batılı ülkelerin kelimeleri sokulmuş, ikiyüzlübin kelime dev Türkçemiz; adeta kabile dili haline getirtilmiştir!

Peki, bunda bizim suç payımız yok mu? Olmaz mı? Sanırım en büyük suçta biz Türklerin... Her yapılan ihanete tepkisiz kaldığımız gibi, dilimize karşı girilen haçlı saldırısına karşıda umursamaz tavırlarımızla görmemezlikten geldik! Başkalarına kızmadan önce kendimizi sorgulamalıyız!.. Dilimize biz sahip çıkmaz isek, başkaları mı sahip çıkacak? Kesinlikle HAYIR! Dünyadaki zalimlerin derdi, bizi tarihten silmek gayesine odaklanmışken, kendimizi toparlamalıyız... Ağzımızda sakız, çingeneler gibi göbek havasında ömrümüzü geçirirsek; ne dilimiz kalır, ne de vatanımız! Ve dilimize karşı hücumlara tavırlarımız tavizsiz sert olmalıdır!

Son on yıldır bilgisayar örgün ağında dilimizi öylesine basite indirgediler ki; akla,hayale gelmeyen kelimeler kullanılır oldu. Sohbetlerdeki yazışmalar bir göz atarsanız görürsünüz! V harfimizin yerine W harfi kullanılarak 'EWETT' tamam kelimesinin yerine 'OK' kullanılır olduk! Halbuki 'OK' kelimesi,bildiğimiz ok demektir ve biz Türklerde silah olarak kullanılmış ucuna sivri metal takılmış çubuk olup,yay gerilmiş kirisle atılan savaş aletidir. Bir çok anlaşılma kelimelerle dilimiz berbartlaştırılıyor...

Ya dükkanların isimlerine, beyazcam kuruluşlarına,gazete ve dergilere verilen ingilizce isimlere ne demeli? Radyolarımızda, hatta dilimizin yüz akları olarak gördüğümüz edebiyat sitelerindeki radyoların ingiliz dilinde müzik dinletmelerini nasıl yorumlayabiliriz? Siz hiç ingiliz, amerikan, alman sitelerinde Türkçe dilinde müzik çaldıklarını, büyük sanatçımız Zeki Müren'i üyelerine dinlettiklerine rast geldiniz mi? Eminim ki, yanıtınız HAYIR olacaktır! Öyleyse; bizim insanımız kendini neden aşağılanmışlık duygusuna düşürüyor? Bazılarınız ' ne var bunda' derlerse eğer, büyük yanılığ içinde olduklarını söylerim...

Biz Türk isek; dilimizin yozlaştırılmasına, hakir görülmesine asla mücadele etmemeliyiz. Dile yapılan gafletin ve ihanetin affı olmaz! Olursa, bu şanlı millet tarih sahnesinden silinmeye mahkum demektir. Bu da, bizim intiharımız olur. Kesinlikle buna mücadele edemeyiz. Böyle bir soysuzluğu asaletimize yediremeyiz!

Şuna hiç dikkat ettiniz mi?

Bu hükümetin çıkardığı bir kanunda, dilimizde olmayan yani, Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜMÜZÜN ve şanlı milletimizin kabul ettiği yirmidokuz harfimizin içine 'W,X,Q' harfleri ilave edildi. Peki bu Cumhuriyetimize İHANET değil mi? Bir siyasi partinin TBMM'de çoğunluk sağladı diye dilimizde bozmaya, alfabemizi değiştirmeye ne hakkı vardır?! Millet olarak neden tepki vermedik?! Bizim Atatürk'ü yere göğe sığdıramayan o meşhur sol tantanalı fikir babacıkları neden tepkilerini koymadılar? Hani devrimciydiler ya! Bir toplum; bu kadar iki yüzlü hale getirilemez! Dilimiz için çırpınıp duran alim Oktay Sinanoğlu hocamıza doğru dürüst destek bile vermedi..

Şunu asla unutmayın!

Dilini kaybeden millet vatanınıda kaybeder! Tarih örneklerle doludur,bakınız zahmet olmazsa!..

Kısaca diyeceğim şudur;

Bir ülkeye ihanet sadece fikriyatla, eline silahı alıp sağa sola ateş ederek insanlarını, askerini, polisini katletmekle olmaz, milletin ahlakını bozmakla olmaz, en büyük İHANET DİLİNE yapılanıdır! Uzun vadeli bir ihanettir bu!

Neye mal olursa olsun, dilimizi korumak için ölmek gerekiyorsa ölürüm, ya SİZ?!!!

Şanlı Türk, tarih sahnesinde onbin yıldır vardır ve dilini 450 milyonluk Türk dünyası konuşmaktadır ve nice onbin yıllar daha milletimiz ve dilimiz yaşayacaktır.

Ne mutlu Türküm diyene!

Ne mutlu Türk dilini konuşana!

Gelecek yazımızda buluşmak üzere...

Türk Dünyasına derin saygılarımı sunuyorum...

Tanrı Türk'ü korusun ve yüceltsin sevgili dostlarım...

Bahar Tülay Kıran

UYANMA ZAMANI!...

Duyguların, iyi niyetlerin, dostlukların puştlaştığı bir devirde yaşıyoruz artık! Yiğitliklerin, dürüstlüklerin raflara kaldırıldığı, kokuşmuş düzenin çarklarında öğütülerek yetişen soysuzlar guruhuna teslim olmuş gibiyiz son 20 yıldır. Tarihdeki faziletli Türk'ü bitirmek adına her yol denenmiş ülkemizde; öylesine çarpık zihniyetli nesiller yetiştirildi ki; bizi biz eden şanımızı, şerefimizi yok edecek; akıllara gelmez hainlikler sergilendi. Depremler yaşatıldı yüreklerde, beyinlerde ve ülkemizin genelinde soytarıllıklar maharetmiş gibi lanse edildi. Diline, edebiyatına, tarihine; velhasıl milli ve manevi tüm değerlerimize saldırmak ve saldırtılmak alışkanlık haline getirildi!..

Biz böyle miydik yakın tarihimize kadar? Elbette değildik! Şanı yüce milletimiz ve devletimiz; Mustafa Kemal'imizin öncülüğünde yeniden soylu şahsiyetine kavuşturulduğunda ne çok ümitler bağlamıştık geleceğimize... O büyük liderin önderliğinde ne güzel planlar yapılmıştı. Vefatından sonra maalesef her şey hasır altı edildi ve devletimiz yine sahipsiz bırakıldı. Müttefik sandığımız devletler ensemizde boza pişirdiler de hala anlayamadı devletimizi yönetenlerimiz. Halkımız kasten cahil bırakıldı.

Avrupa'nın, Amerika'nın nerede kokuşmuş eğitim sistemi varsa milli eğitimimizin içine haçer gibi sokuldu ve nesillerimiz çarpık bir sistemle yetiştirildi. O yüzden de; demokrasimiz ara ara kesintiye uğradı. Askerlerimizin el attığı devlet yönetimide zaafa uğradı zaman zaman.

Yetiştirilen neslimize bir bakalım hangi nokta da? Özel okullar diye diye ve 'yabancı dille eğitim daha verimlidir' yutturmacası ile başkalarına yürekleri ipotekli elemanlar yetiştirildi. Din kisvesi altında ve 'okullar açıyoruz ülkemizde ve diğer ülkelerde' diye adeta çocuklarımızı ajan yetiştiren, kendi ülkesinden ziyade emir aldıkları ve palazlandıkları ülke adına hizmet veren birer kurumlar haline geldiler.

Yazık değil mi bu vatana? Nice vatan evlatlarını toprağın kara bağrına gömerken, hiç mi vicdanları sızlamadı bu alçakların? Suyunu içtiği, ekmeğini yediği ülkesinin hatırı hiç mi yok?! Başka ülkeler adına hizmet etmeyi şeref mi biliyorsunuz? Şerefsizler!!!...

Konuştüğunuz veya konuşmalarını dinlediğiniz insanlara bir bakın! Ana dilimiz ne hale getirilmiş, nasıl bir konuşma tarzı? Dilimiz öylesine basitleştirildi ki; Afrika ormanlarında yaşayanların konuştukları kabile diline dönüştürüldü dilimiz !.. Bu ne aşağılık bir durum ? Son elli yılımıza bir bakın zahmet olmazsa! Ne kadar ilme, irfana faydalı yazılmış kitaplarımız var? Parmaklarımızın sayısı kadar bile yok! İnsanlarımız ayda, yılda kaç kitap okuyor? Çoğunluğumuza bakacak olursak kocaman bir 'HIÇ' olacak cevabım! Gazete okumuyorlar ki, kitap okusun insanlarımız!

Kitap yazan arkadaşlarımızın kitap basımlarına baktığımızda ; bin adet, en fazla onbin basım yapıyor! El alemin ülkesine bakın bir de , bakalım kaç yüzbin adet bastığını göreceksiniz! Neden? Yazılan kitapların okuyanları çokta ondan!!!Çünkü kitap okumasını seven insanlar yetiştirilmiş o ülkelerde...

Maalesef bizim hasletlerimizin köküne kibrit suyu dökülmüş! Bu millet kendine gelmesin, güçlenip dünya'ya yeniden adaleti tesis etmesin diye aydın süsü verilmiş KARA CAHİLLERİ başımıza sardılar!..

Uyanmalıyız, yeter bu kadar kış uykusunda kalmak! Sonra; kabile dili ve kültürü içerisine bizi hapsederek yok olacağız, ülkemiz elden çıkacak! O zaman da ruhumuza rahmet okuyup geçecekler ve biz her şeyimizi tarihimize gömüp biteceğiz böyle uyumaya devam ettikçe!

Diyorum ki kısa ve öz olarak;

Mustafa kemal'in nutkunu, Orhun Abidelerine vurulan Atalarımızın öze dönüş sözünü, Osman Gazi'nin nasihatlarını ve şanlı Peygamber Efendimizin veda hutbesini içimize sindire sindire okumalıyız, okutmalıyız!

Her türlü emperyalizmin köklerini ülkemizden söküp atalım...

Aydınlık yarınlarımızı yürekten selamlıyorum...

Allah yar ve yardımcımız olsun değerli dostlarım...

Bahar Tülay Kıran

KÜLTÜREL YOZLAŞMA

Değerli dostlar,bu yazımda sizlerle kültürümüzdeki kayıpları ,yozlaşmayı dile getirmeye çalışacağım.Bizler toplum olarak her geçen gün kendi değerlerimizi bir köşelere atıp,başkalarının kültürünü kendimize mal edip yerleştirmeye çalışanlar olduk ne yazı ki.Bizi biz yapan değerlerimizi görmemezlikten gelip,batının her türlü abuk subuk düşüncelerini, bizim olmayan fakat bizimmiş gibi gösterilmeye çalışılan bu gelenekleri kendimize neden niçin alıp uyguluyoruz anlamakta hep güçlük çektiğim konudur.

Ben elbette Batıya karşı değilim,ama her millet kendi kültürünü korurken benim kültürüm neden ayak altı ediliyor.Batının bizleri sömürmek için kullandığı bu saçma sapan adetlerini neden kültürümüze yerleştiriyoruz.Elbette teknoloji çağındaki her türlü teknolojiyi kullanacağız , ama bunlar bizim kim olduğumuzu bize unutturmamalıdır.Kendi kültürümüzde nereden çıktığı çoğu zaman belli olmayan bir sürü hurafeleri neden kendimize, dilimize,kültürümüze yerleştiriyoruz.Dış kaynaklı ne varsa aldık bizimmiş gibi kullanmaktan adeta gurur duyar hale geldik'bize ne oldu' nereye gitmekteyiz.

Türk vatandaşı olarak sokaklarımda caddelerimde gezerken etrafıma baktığımda,sanki Amerika'da,İngiltere'de veya başka bir ülkedeymişim gibi dolaşmaktayım.Her yerde yabancı isimler, her yerde yabancı lokanta ve mağaza isimlerine şaşkın bir vaziyette bakarak acımı içime gömüyorum ve 'ne oldu bize' diyorum.Herkes milli değerlerinin yanına kuş uğratmazken dışarıdan gelen yabancılar benim saraylarımın önüne piknik kuruyor yan gelip çimenlerine yatıyor,Allah'ın bir kuluda sen burada ne yapıyorsun demiyor.

Ben Tükiye haricinde bir yere gittiğimde hiç kimse lokantasına veya mağazasına neden türkçe isim koymuyor?! Çünkü; onlar kültürlerine sahip çıkıyorlar ve bizim gibi özüne yabancılaşmışları sömürdüklerini çok iyi biliyorlar.Aynı yozlaşma dilimizde aldı götürdü.Hele gençliğin dilinde yarı türkçe yarı ingilizce konuştuklarına çok şahit olmuşumdur. Mesela:iki üç arkadaş karşılaşıyorlar 'hello Ayşe nasılsın bakalım?Yeee çok iyiyim kanka!Bakar mısınız özentiye? Birbirlerinden ayrılırken de 'si 'uu'byeee'v.s görüşürüz.Maalesef türkçemizin çok yönlü ırzına geçilmiştir.

Bunlar yetmezmiş gibi birde yabancılar ait günleri kutlamalarımız yok mu?Daha düne kadar benim gençliğimde böyle günleri bizler bilmiyorduk,anneler günü ,babalar günü... Bizim için her gün anneler, her gün babalar günü olmalıdır.Yok efendim sevgililer günü diye, sevginin günü mü olurmuş?Demek ki oluyormuş.İşte bize batılılar öyle güzel empoze ediyorlar ki, bizlerde 'hayda' bugün sevgililer günü deyip,nerede bir mağaza varsa oraya koşup, rantyecilerin , patronların ceplerini doldurarak sömürülüyoruz farkına varmadan!Elbette insan sevdiği için hediye alır; çok güzel bir nezaketçe davranıştır. Ama, batı hurafelerine dayanarak bizleri sömürmelerine şiddetle karşıyım.Çünkü;bir gün için alınan veya anılan sevgililer , analar ,babalar v.s. gibi batı hurafesi için yapılan tüm özelliğini kaybetmektedir.Birde, bu tür olayları bence milli olmayan bazı medya kuruluşlarının abartması ayrı bir olay.

Bu yazıma ileride devam edeceğim.Yalnız kısaca;dostlar lafa geldimi yüzde doksandokuzu müslüman ve Türk olan ülkemizde, yıllarca yapılan batı propagandasına artık pirim vermeyelim. Kendi kültürümüze değer verelim ve kültürümüzü yaşatalım.Bizler tarihimizi ve geçmişimizi unutmamalıyız.Kültürümüzü geleceğimize daima taşımaya gayret etmeliyiz.Bu tip konular bazı insanlara çok ufak tefek ayrıntılar gibi gelebilir sevgili dostlar ama, emperyalizmin en tehlikelisininin kültürel emperyalizm olduğuda bir gerçektir,unutmayalım.

Saygılarımla...

Bahar Tülay Kıran

EDEBİYATIMIZ AYAĞA KALDIRILMALI !..

Edebiyatımızın tarihinde Türk milletinin bağrından çıkmış, dünya edebiyatçılara örnekler olacak eserleri ortaya koymuş öylesine büyük şahsiyetlerimiz var ki; bunların eserlerini kaçımız okumuştur bilemem ama, edebiyatımıza menbaalık yaptıklarına, Türk"ün sanatta, edebiyatta ne derece güçlü olduğumuzu bize göstermişlerdir.

Örneklerini burada sıralamaya kalksak sayfam yeterli gelmez. Sadece önemli isimleri zikrettikten sonra asıl meseleye gelmek istiyorum.Çok öne çıkmış edebiyatçılarımızın başında ve çok az kimsenin farkına vardığı Bilge Kağan, Bilge Tonyukuk'la başlayan edebiyatımız; Selçuklu dönemlerinden Osmanlı Devletimizin sonuna dek ve şanlı Cumhuriyetimizin ilanından 1960 lı yıllara kadar çok değerli edebiyatçılarımızdan bazılarının adını zikredecek olursak;

İlk divan şairimiz Hoca Dehani (13.yüzyıl),
Ali Şir Nevai (15. yüzyılda Türkçe yazan ilk şairimizdir)
Süleyman Çelebi , (15. yüzyılda mevlüt yazarıdır)
Baki (16. yüzyıl)
Nabi (17. yüzyıl şairlerimizden)
Nefi (17. yüzyıl)

Edebiyatımızın kaside şairi olarak bilinen Nedim (18. yüzyıl) Eserlerinde aşk, içki, zevk ve sefayı işlemiştir. Şeyh Galip , divan edebiyatımızın 18. yüzyılda yaşamış en büyük şairimizdir. Yunus Emre'miz dünyaya bedel eserleri ile Türk Dünyasına ışık olmuş, olmayada devam etmektedir. Hz. Mevlanamızda mesnevisini yazmış, yüzyıllara ışık olmuştur...

Osmanlı Devletinin son dönemlerinde ve Cumhuriyetimizin ilk yıllarında yetişmiş pek çok edebiyatçılarımızın bazılarını hatırlarsak;

Ahmet Hikmet Müftüoğlu, Ömer Seyfettin, Reşat Nuri Güntekin, Mehmet akif Ersoy, Kemal Tahir, Peyami Sefa, Ahmet Kabaklı, Necip Fazıl Kısakürek,Osman Yüksel Serdengeçti, Olcay Yazıcı, Emine Işınsu, Hasan Kayıhan, Yavuz Bülent Bakiler, Abdurrahim Karakoç, yakın tarihimizin destan şairlerimizden Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu vs. gibi aklımıza gelen ilk edebiyatçılarımızdır ve çok değerli eserler vermişlerdir...

Son zamanlara şöyle bir baktığımızda maalesef ciddi manada edebiyatçımız yetişmemekte olduğunu görmekteyiz.Yetişenlerde, başka bir milletin kültürünü, edebiyatını bize yamamaya çalışmakta, siyasi edebiyatçılık yapmaktadırlar. Fakirlik-zenginlik masalı ile insanlarımız arasında fitnelik yaymışlar, kardeşi kardeşe düşman etmişlerdir. Örenk mi istersiniz? Alın size Yaşar Kemal... Milletimize verebildikleri elle tutulur bir eserleri yoktur.

Bu tiplerden birisi nobel ödülü aldı güya (!) Gazoz kapağı bile alamayacak eseriyle yutturmacalarla yapılan övgülerle halkımız kandırılmakta, sahte edebiyatçılar lanse edilmektedir.Milletimize söven ve yazdığı eserleinin hiç bir kıymeti olmayan karalamaya verilen ödülün siyasi olduğunu bilmeyen kalmadı... Nerede bir hokkabaz yazar türüyorsa , allayıp pullayıp bize yutturmaya çalışıyorlar...

Hani nerede benim o muhteşem edebiyatçılarım,şairlerim, romancılarım,hikayecilerim?

Neden yetişmiyor,yetiştirilemiyor?

Efendim biz biliyoruz bunun cevabını da, anlattığımızda bize kulaklarını tıkıyorlar, duymamazlıktan geliniyor.Bu milletin kültür menbaasından sulanan ülkemizin evlatlarına bizler ne zaman tam anlamı ile sahip çıkarsak, özlemle beklediğimiz o mükemmel edebiyatçılarımız yetişecek ve dünya edebiyatında yeniden yerimizi alacağız ve söz sahibi olacağız diye düşünenlerdenim.

Yeni yetişen ve bu gayret içinde olanlara desteğimizi vermeliyiz. Bizi hakkı ile temsil eden edeb-i eserlere sahip çıkmalıyız. İçi boş eserlere itibar etmeden ve bazı medya kuruluşlarının yanlış yönlendirmelerine aldırmaksızın, kendi çocuklarımızın, özlerimizin eserlerine sahip çıkmalıyız, eserleri basılır basılmaz kütüphanemize kazandırmalıyız.

Biz edebiyata gönül vermişler olarak,

Edebi konularda (Şiir, roman, hikaye, deneme vs.) sürekli yarışmalar düzenlenmeli, teşviklerle genç yazarlarımız ödüllendirilmelidir. Tv' deki rezil yarışmalara karşı tavırlarımızı koyup, gençliğimizin yanlış yönderilmesine mücadele etmemeliyiz. Kasıtlı yapılan bu tür faaliyetlerle ancak emperyalistlere gönüllü köle yetiştirilmiş olunur !..

Kaliteli edebiyatçımızın yetişmeyişi mesele halini aldığı için bu konuyu sizlerle paylaşmak istedim değerli Edebiyat defteri üyeleri. Birde sizleri bu konuda düşünmeye davet ediyorum...

Bu konu daha çok irdelenmeli diye düşünüyorum. İnşallah zaman zaman bu konuyu anlatmaya çalışırım.

Gelecek yazımda buluşmak ümidi ile derin saygılarımı sunuyorum sizlere...

Allah yar ve yardımcınız olsun gönüldaşlarım...

Bahar Tülay Kıran

...

Kısa Anlatımla MUTLULUK ANAHTARI !...

Merhaba gönül dostları...

Bu yazımda; eşimizin bizden beklentilerini ve onu mutlu etmenin yollarını sizlerle paylaşmak istiyorum. Belki hemcinslerim bana kızacak yada öfke bile duyacaklardır. Çünkü; şimdiki birlikteliklere bakıyorum, gözlemliyorumda, biz hanımlarda hiç alttan alma veya özveri ile yaklaştıklarını göremiyorum. Hatta; ayakları üzerine basan kadınlarımız, erkekten daha erkek kesiliyor en küçük bir tartışmada! O zaman ne oluyor? Evdeki huzur mekanizması bir anda çatırdamaya başlıyor. Aslında mutluluğun anahtarı biz kadınların elinde... Gönülden sevgi ve saygıyı istediğimizde o mutluluk kapısını sonuna kadar açarız, eşimizin yüreğini güzelliklerle donatırız. İsteddiğimizde de (huzursuzlugun son raddesinde) o mutluluk kapısını bir çırpıda kapatır, ardımıza bakmadan gideriz! Şayet biz kadınlar yuvamızın ömrünü uzatmak, mutlu olmak istiyorsak, eşimizle aynı yastığa bir ömür baş koyacaksak; buyrun mutluluk sofrasına...

1- ÖNCE KOCANIZ

Evlilik hayatında bir kadının yapacağı en güzel şeylerden biri, kocasını, kendinden ve hatta ailesinden üstün tutması, kocasına her konuda ÖNCELİK tanınmasıdır. Kendini ve kendi ailesini kocasından üstün tutan bir kadın, kocasını çarçabuk yıpratır, ömrünü kolaylıkla kısaltır. Bunları söylerken aileyi de hiç bir zaman ihmal etmeyeceğiz o ayrı bir konu her şeyi zamanında ve yerinde uygulayacağız...

2-TENKİTLERİMİZDE DİKKATLİ OLACAĞIZ

Kocasının ömrünü uzatmak isteyen bir kadın, her zaman her konuda eşini tenkit ederken çok dikkatli olmalı, yapıcı davranmalı, kırıcı üzücü olmaktan kesinlikle kaçınmalıdır!

3-SURAT ASMAYINIZ

İsteddiğiniz her şeyin en mükemmel şekilde gerçekleşmesi imkansızdır. Kocanız zaman zaman maddi güçlüklerle karşılaşabilir. Her şeyiniz istediğiniz zamanda yerine gelmedi diye asla surat asmayınız. Geç olsun güç olmasın, zaman her şeyin ilacıdır. Bazı şeyleri zamana bırakmasını biliniz!

4-EMİR VERMEKTEN KAÇININ

Bir erkek; eşinin sürekli olarak kendisine sert bir şekilde emir vermesinden hem çabuk yorulur, hem de vücutça sağlık yönünden yıpranır. 'Dediğim gibi yapmasaydın böyle olmazdı' şeklinde konuşmaktan kesinlikle kaçının ve cesaretini kırmayın. Hep yapıcı olmaya bakın...

5-ONA DİNLENMEYİ ÖĞRETİN

Kocanızı sık sık dinlenmeye teşvik edin ve imkan buldukça kısa tatiller yapın imkanlarınız olduğu sürece... Kocanızın ara sıra arkadaşları ile beraber olmasını, eğlenceye, tiyatroya, sinemaya veya maça gitmelerini sağlayınız...

6-İYİ BİR BABA OLMASINI ÖĞRETİN

Bir erkek işi ile uğraşırken eşide çocuklarla meşgul olur. Ancak, akşama eve gelince pek çok anne çocukların yaptıkları yaramazlıklar dolaylı çocukların cezalandırılmasını babadan ister. Oysa eşiniz yorgundur. Onunda çocuklarla başbaşa oturup eğlenmeye aile havasının güzelliğine ihtiyacı vardır. Baba bir 'Cezalandırma makinesi değildir'... Gerekirse anne, babaya bazı durumları hissettirmeden kendi çözebilir çocuklarla problemleri konuşarak sabırla...

7-AŞIRI ÇALIŞMASINI ÖNLEYİN

Kocanızın normalin üzerinde ve fazla gerek olmadığı halde, aşırı derecede çalışmasını önlemeye çalışınız. Diyeceksiniz ki 'çalışmasa para yetmiyor geçinemiyoruz' tamam haklısınız ama peki adamcağız aşırı çalışmaktan sağlığını kaybederse ne olacak? İşte bunları da düşüneneceğiz. Aşırı çalışmak belki maddi bakımdan daha geniş imkanlar sağlar ama bu taraftanda da bir erkeği çok çabuk yıpratır, unutmayın!

8-KOCANIZIN İHTİYAÇLARINI ÖĞRENİN

Her erkeğin kendine göre özel zevkleri (hobileri), önem verdiği ihtiyaçları vardır. Bunları iyice öğrenmek hem eşinizin ömrünü uzatmak hem de daha mutlu bir hayat yaşayabilmek isteyen bir kadın için şarttır. Kendi yaşantımızı mümkün olduğu kadar kocanızın zevk ve ihtiyaçlarına göre ayarlarsanız bundan her bakımdan kendiniz yani biz kadınlar karlı çıkarız...

9-YEMEKLERİNE DİKKAT EDİNİZ

Bazı erkekler sabahları işlerine gitmeden kahvaltı etmezler.Bazıları öğle veya akşamları aşırı derecede yemek yerler,üstelik yağlı fazla şekerli yemekleri tercih ederler.Belkide eşimizin sağlığı ömrünün uzun veya kısa olması için yapabileceğiniz aşırı dikkat ve titizliğe bağlıdır.Yemeklerini kesinlikle dikkate almalısınız....

10-YORGUNLUĞUNA SAYGI GÖSTERİN

Erkekler bazı zamanlar aşırı derecede yorulabilirler.Eve yorgun argın gelmiş bir erkeği alelacele ayaküstü bir yemekten sonra yeni baştan giyinip sinemaya, gezmeye,tiyatroya v.s veya bir toplantıya gitmeye zorlamayınız! Bırakın kendi istesin! Kendisi istediği zaman durum başka bir güzelliكتedir, unutmayalım!

11-KOCANIZI LÜTFEN DİNLEMİYİ ÖĞRENİNİZ

Bir erkek için eşi en mükemmel dayanışma ve danışma uzmanıdır.Her erkek eşine; işinden, özel olaylara kadar her şeyi anlatmak eğilimi vardır.Bu eğilimi değerlendirin.Konuşmasını asla kesmeyin,iyice dinleyin,gerektiği zaman akıl verin.Yumuşak bir dille konuşur ve dinlemek suretiyle,kocanızın problemlerini daha iyi değerlendirirsiniz.Tatlı dille,güler yüzle halledemeyeceğimiz hiç bir şey yoktur..Yeter ki; sabır, özveri, saygı, sevgi her şeyin başı olduğunu bilelim.

Bu yazım erkeklerimiz içindi yakında kadınlarımıza nasıl davranılmasını beyler için yazacağım. Terazimizi dengeleyelim değil mi değerli dostlarım?... Zaman buldukça eğitimci, faydalı yazılarımı sizlerle paylaşacağım. Hepinize sağlıklı, mutlu, sevgi dolu birliktelikler diliyorum değerli gönül dostları.Bir başka yazımda buluşmak dileğimle hepinize derin hürmetlerimi sunuyorum.

Allah'a emanet olun!

Saygılarımla...

Bahar Tülay Kıran

ERKEĞİN KADINA DAVRANIŞLARI...

Merhaba gönül dostları,

Geçen yazım da sizlerle beylerimizin eşlerinden beklentilerini anlatmıştım.Demiştım ya teraziye dengeleyelim diye,şimdi ki makalemde beylere uyarılarım olacak nacizane..

Sayın baylar,kadınlarımız birer nadide çiçektir. Eğer onlara gereken ilgiyi göstermezseniz susuz kalmış bir çiçek gibi onları soldurursunuz.Kadınlarımıza her zaman nazik davranalım,ama tabiri caizse kılıbıkta olmayalım.Bir kadın nasıl idare edilir,kadının beklentileri nelerdir? Bunları sizlerle paylaşacağım.

Bir erkeği; işinden,mesleğinden ve eğlencesinden daha çok ilgilendiren şeyin ne olduğunu biliyor musunuz?Ya da tahmin edebilir misiniz acaba?Ben söyleyeyim 'BİR KADINI İDARE ETMEK'
Evet,bir kadını idare etmek bazı erkeklere öylesine zor gelir ki;bunu büyük bir problem haline getirenler bile vardır.'Bunun için de bu kadar kafa yorulur mu,başka işin mi yok Bahar hanım?' demeyin sakın! Çünkü; erkek kadını idare edemezse er veya geç cehennem hayatı yaşayacağını bilmelidir!..

Oysa; bu hayatı cennete çevirmek hiç de sanıldığı kadar zor bir iş değil aslında.Kadınları idare etmeyi gözünüzde büyütmeyin o kadar. 'ÜRKMEYİN ONLARDAN' Kadınlar aslında o kadar küçük şeylerden memnun olduklarının farkına varmalısınız... Kadınlarımızın çoğu merak eder,nasıl oluyor da bazı erkekler kadınları mutlu edebiliyor,onların yaşantılarına bir renk katıyor da,bazı erkekler bunu bilmiyor,ya da bildikleri halde yapmıyorlar diye...

Peki kim bu işi başarabiliyor öyleyse? Başaramayanlar kimler hangi erkeklerdir?

Bu işi başaran erkekler kadınlarına bir şey yaptırmak istediklerinde her şeyden önce gayet nazik davranıyor.Derler ya;tatlı dil yılanı bile deliğinden çıkarır diye...Ama böyle hareket ederken 'kılıbık olmamaya dikkat edin' diyede eklemeyide unutmayayım.

Kadınlarımız pek kabul etmek istemeselerde,genellikle idare edilmekten hoşlanırlar,yaslanabilecekleri birini ararlar.Kısacası sevmek ister kadınlar. İşte sizlere kadını idare etmenin bir kaç püf noktaları;

- Her şeyden önce birbirinize saygılı olmaya çalışınız.
- Kadına güven hissi veriniz,kadınlar genellikle güven duyabilecekleri erkeklerden hoşlanırlar.
- Ufakda olsa arasına onları hediyelerle memnun etmeye çalışınız.Çok hoşlarına gider hediye almak. Bu hediye bir gül bile olsa yeterlidir.
- Eşinizin doğum gününü,evlenme yıldönümünüzü hatırlamamazlık etmeyin sakın.Bu gibi şeylere kadınlarımız çok dikkat ederler.
- Onlarla ilgilenin,onlara karşı ilgisiz görünmenize tahammül edemezler.
- Sevginizi,ilginizi belli etmek için onlara her fırsatta çiçek götürünüz.Hele bu sevdiği bir çiçek olursa daha çok memnun olur.
- Eşiniz bir yere götürmenizi istediği zaman;gideceğiniz yer size pahalı geliyorsa başka bir bahane bulup bütçenize daha uygun olan bir yere götürün.Ama mutlaka götürün.
- Olur olmaz şeylerde mümkün olduğu kadar tartışmalardan kaçının.
- Yaptığı yemeği beğenmesenizde o an beğenmemezliğinizi yüzüne yansıtmayın, hevesini kırmayın eşinizin, 'ellerine sağlık aşkı' deyiniz.Zamanla her şeyi öğrenir,kimse doğarken aşçı doğmuyor... Belki o günkü yaptığı yemeğin lezzetini tuturamamış olabilir.Hanımlarımıza davranışlarımızda dikkatli ve nazik olalım ve onları kırmayalım.

Kadınlarımız ya çok sever ya da nefret eder,ortası yoktur.Onun için asla kadınların nefretini kazanmayınız!..

Hepinize yuvalarınızda sağlık,huzur,mutluluk diliyorum.Tüm ilişkilerinizde saygı sevgi olsun istiyorum. Saygının olduğu yerde sevgi mutlaka vardır. Hayat uzunmuş gibi görünsede,göz açıp kapanıncaya kadar bir su misali akıp gidiyor.Biraz özveri, fedakarlık her şeyi halledecektir. Yeterki sevgileri almasını ve vermesini bilelim.Vefalı yüreklerden olalım. Vefasızlık yürekte çok derin ve onarılmaz yaralar açar!.. Sadakat ,hoşgörü ,tatlı dil ,güleryüz mutluluğumuzun temeli olacaktır.

Lütfen önce kendinize,sonrada karşınızdakine iyi davranın. Kendinizle barışık olun, kendinizi ve tüm insanları, doğayı kısaca her canlıyı sevin derken, yüzünüzden gülücükler, gözlerinizden ışıltılar hiç eksilmesin değerli dostlarım.Sağlıcakla kalın...

Sizleri Allah'ıma emanet ediyorum.

Saygılarımla.

Bahar Tülay Kıran

-

ECE KIZIMIZ YENİDEN HAYATA MERHABA DEDİ...

Şimdi izledim haberlerde hem yürüyor,hem gülüyor Ecemiz evet evet taburcu olmuş şükürler olsun.Yüce Rabbim dualarımızı kabul eyledi.Çok şükür.Rabbim bir daha böylesi acıları hiç bir anneye babaya yaşatmasın.Biliyor musun ECE tüm edebiyat ailesi hep yanındaydı, gerek yanbaşımda gerekse dualarıyla.Ne mutlu bahara eriştin. Ecemiz şimdi hayatının baharını doya doya yaşa Allahın izniyle.Kırlara çık denizlere koş,martılara el salla,sanada bu yakıştırdı Ecemiz.

Rabbim tüm çocuklarımızı,gençlerimizi sevdiklerine bağışlasın.Çok mutluyum inanın şu yazıyı yazarken nasıl yazdığımı bilemiyorum,gözyaşlarımı katık yaptım sevincime.Ecem tekrar aramıza hoş geldin sefalar getirdin,bizler hep inandık senin güçlülüğüne,hiç bir zaman umudumuzu yitirmemiştik ki.Bak işte bize yeniden gülümsedin o güzel yüzünle.

Tekrar aileye geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum,edebiyatdefteri ailesinede gözümüz aydın diyorum.HOŞ GELDİN ECE,HOŞ GELDİN...TURHAN AİLESİNE TEKRAR GEÇMİŞ OLSUN...

Saygılarımla

Bahar Tülay Kıran

İSTANBUL'DA KALAN SEVDALAR !..

Karaköy otobüs durağında indi. Etrafını şöyle bir gözlemledi. O kadar kalabalıktı ki her yer, insanların yüzlerindeki telaşlı hallerine bakıp dakikalarca dalıp gitti. Büyük şehrin kahırlı yorgunluğu herkesi nasıl da etkilediğine içerledi. Yüzlerdeki tatsız ifadeler her şeyi alıp götürdüğüne, mutsuzlukların dışa vurularına sızlandı. İsteksiz adımlarla sigara ve gazete satan büfeye doğru yöneldi. Dalgın bakışlarla ilerlerken on yedi yaşlarında bir genç yanına yaklaştı. Dikkatini çekmek için yüzüne doğru eğilerek;

- Abla, parfümlerim var alır mısın? En pahalı markalar bunlar... Orjinallerinden!

- Hadi oğlum başkasına, ihtiyacım yok!

- Ablacığım bi siftah yapam seninle! Al şunlardan bir tane! Erkekler için de var. Aşkına, sevdana, eşine hediyen olur be abla!..

- Yok benim ne aşkım, ne de eşim!.. Bir de markalı parfüm sattığını söylüyorsun utanmadan! Bunların hepsi sahte. Şu yaşta sende mi başladın insanları aldatmaya? Bizi aldatmayan kalmamıştı, bir sen eksiktin! Bas git, gözüm görmesin seni! derken sinirlenmişti Tülay.

Seyyar satıcı genç arkasına baka baka uzaklaşırken Tülay büfeye varmıştı. Büfeciye;

- Beyefendi, şu sigaradan bir paket rica edeceğim, bir de gazete alıyorum.

- Derhal hanımefendi. Gazeteyi raftan kendinizde alabilirsiniz.

Tülay, gazete ve sigarasını alıp balıkçı tezgahları önünden geçerek ilerideki çay bahçesine gitti. Rıhtım kenarına kurulmuş masaya geçip oturdu. Karşısında yeni Cami'nin heybetli minareleri, Mısır çarşısının ihtişamı, teknelerde balık ekmek satan Osmanlı süslemeleri ile donatılmış teknelerin tarihi seyri, Eminönü dükkanlarının rengarenk neon lambalarının güzellikleri, İstanbul Üniversitesinin başı dik kulesi ve Galata köprüsü, köprüde balık tutanların umutla bekleyişleri. Köprü altından geçen balıkçı teknelerinin, yolcu tur gemilerinin süzülüp gidiş gelişlerini kucaklarcasına karşılaydı Tülay'ın. Her taraf ışıl ışıldı ama insanlar, martılar, kedi ve köpekler mutsuzdu! Yeşilin bile küstüğü İstanbul'un bu haline içerlerken garson bitiverdi sağ tarafında.

- Demli bir çay oğlum!

Garson yanından uzaklaşırken başını salladı Tülay. 'Hey gidi günler hey!' derken yılların güzellikleri aklına gelmiş olmalıydı. Derin düşleri sökün etmişti gözlerinin değdiği yerlerde. Yıllar öncesindeki İstanbul'u düşündü. Halden anlamaz, nezaketten yoksun, sırnaşık tiplerin, kedilerin masumiyetlerine bile tekme atacak kadar vicdansızlaşan insanların her şeyin 'PARA' dediği bu büyük metropol de mutsuzluğun tavan yaptığı İstanbul'un şu haline içerledi!

Bundan elli yıl öncesinde yaşadıklarını gözlerinin önüne getirdi.

Kalabalıklar az, klasik arabaların süslü dekorasyonları ile gelin gibi süzülüp gidişleri, takım elbiseli beyefendilerin, şık giyimli hanımefendilerin rıhtım sefaları, genç aşıkların gizli saklı Emirgan koruluklarında buluşmaları, esnafların İstanbul'un kendine has kibar şiveleri ile müşterilerini karşılayışları, faytonların sahil boyunda yeleli, mavi boncuk süslemeli atların rahvan gidişleri mih gibi çakılıp kaldı gözlerinde! Hele mesire yerlerinde kurulan salıncakta babasının sallayışındaki cilveli heyecanlarını hiç unutamıyordu. Filinta gibi gençlerin etrafında pervane olmalarını nasıl hatırlamazdı?

Garson demli çayını masasına koyduğunda irkildi birden!

- Ne oldu abla? Galiba çok düşünceli, ya da dertlisin! Dalıp gitmişsin...

- Sorma be kuzum! Çok eskilere kayıp gittim de... İstanbul'umuzun şu kirlenmişliğine üzülüyorum! Eskiden böyle miydi? Gerçi şehrimizin ne günahı var? Cehalet kirletti bu nurlu şehri...

Garson ağzındaki sakızı gevelerken gayri ciddi;

- He abla öle valla, ama boşver! Sana mı kaldı bu şehrin kirlenmişliğini dert edinmek? derken çay parasını alıp uzaklaştı masadan.

Tülay, ardından bakıp kaldı garsonun umursamaz tavırlarına. O da ortamın silik hayat yaşamına kendini uydurmuştu. Efendiliğin, hanımefendiliğin yitmişliğinde ihtiyarlamış şehrin yorgunluğu onu korkutuyordu. Bu şehri Fatih Sultan Mehmet Han hazretleri fetih için nelerini feda etmişti. İslamın büyük sahabelerden Halid B. Zeyd Ebu Eyyüb el-Ensari olan Eyüp Sultan (r.a.) feth etmek için her şeyi göze alıp ta hiczdan gelmişti. Bizansın çanlarına ot tıkayan Fatih'in

kutlu şehrinin öksüz, boynu bükük, sahipsiz kalışına bir anlam veremiyordu Tülay. Nice güneşler doğup batarken yeditepeli İstanbul, yeniden eski muhteşem manevi güzelliğine kavuşmasını arzuluyordu hep. Yapılan değişikliklerin, yeni çıkarılan yasaların bu şehre hayırlar getirmeyeceğini düşünüyor, dualarında şehri nurlandırıyor!

Çayından son yudumunu aldı. bardağı masaya koyarak; ' Bismillah' diyerek masadan kalktı. Geldiği yöne doru yöneldi. Düşüncelerle yol alırken balıkçılar yolundan, balık tezgahlarından gelen kokulardan bir an önce sıyrılması için adımlarını hızlandırdı. Balıkçıların bağrıışlarını bile duymuyordu. Uzaklaşıp gitti.

Galata köprüsünden Eminönü'ne ilerlerken sıra sıra durmuş balıkçılara gülümser gözlerle, tebessümle selam veriyordu. Tebessümlerine karşılık verenlere ' Rast gelsin beyler' demeyi ihmal etmiyordu. Mavi tranvayın ihtişamı ile yanından süzülüp giderken, tranvayda tika basa dolmuş olanların havasızlık ve sıkışıklıktan hissettikleri rahatsızlıkları yüzlerinden okunuyordu yolcuların. 'Kalabalıkları taşıyamıyordu bu şehir. Zamanla kayıplara karışıp gidecek miydi kaderine bırakılan bu şehir?' düşüncelerinde yürüyordu şehrin küskün kızı Tülay!..

Yeni Cami'de, Mısır çarşısında, ara sokaklardaki esnafları dolaşarak soluklandı. Bitki ve tohumlar satan dükkanlara daldı. Yeşili, çiçekleri çok seviyordu. Uzaklardaki aşkının sevdiği mor menekşelerden bir demet aldı. Mor menekşelerde aşkının, sevdasının, yoldaşının kokusunu buluyordu. Onları okşar, öperken sanki sevdasının tenine dokunuyormuş, kokluyormuş hissi veriyordu ona. Bazı geceler kalkar, onlarla dertleşirdi. Evin baş köşesindeki kristal saksıda yaşatırdı onları. Gözleri gibi bakar, evindeki can yoldaşı kedisine Aşk'a hiç dokundurmazdı onları. Onun özeli, mor menekşeleri her şeyden kıskanırdı. Çok sevmişti onu. Yılların çileli hayatının ardından bahtına bir yıldız gibi doğmuştu Metehan! Ona deliler gibi aşıktı. Kaderinden midir ne, uzaklardan bir yüreğe aşık olmuş, yüreğinin sahibi yapmıştı onu...

Elindeki menekşeleri okşaya okşaya her zamanki gittikleri kahveye gitti. menekşelerini masaya koyup çantasından sigarasını çıkarıp yaktı. Derin nefes alıp dumanını ta ciğerlerine kadar çekip dumanını ayrılığa kahr edercesine fırlattı ileriye. Karşı masada oturan çiftin üç yaşlarındaki sarı saçlı, mavi gözlü şirin kızın dikkatini çekti masadaki mor menekşeler. Masaya doğru yönelirken annesi;

- Kızım gel otur şuraya! Nereye?

Minik kız mızıklarcasına;

- Anne yaa, teyzenin menekşelerine bakıcaamm! Çok güzeller...

Tülay kızın annesine;

- Lütfen bırakın gelsin, baksın menekşelere. Kız bak çok beğenmiş!

- Efendim sizi rahatsız etmesin?

- Asla, rahatsız etmez! Baksanıza şunun tatlılığına, derken minik kıza elini uzatıp masaya çekti onu. Sandalyeye oturttu. Menekşeleri önüne uzatırken;

- Hadi sev bakalım menekşelerimi. Aslında kimseciklere dokundurtmam ama sen dilediğinize sev, kokla ...

- Teşekkür ederim teyzeciğim. Sizde menekşeleriniz kadar güzelsiniz, derken mavi gözleri ile Tülay'ı süzüyordu...

Tülay, sevecenliklerle bezeli minik kıza;

- Bebeğim söyle bakım adın ne senin ve ne içmek istersin? dedi gülümsemeye.

- Teyzeciğim benim adım; Büşra, dedikten sonra arkaya, annesinin masasına çevirdi başını;

- Anne, teyzem bana içecek alacak, içebilir miyim?

Annesi 'tamam' dercesine başını salladı. Büşra çok sevinmişti annesinin onayına. Tekrar Tülay teyzesine dönerek;

- Teyzeciğim, ben meyve suyu içebilirim. Annem müsaade verdi. Ama siz adınızı bana demediniz?

- Ah canım benim. Adım Tülay bebeğim. Sen çok şirin ve tatlısın. Benimde senin gibi bir torunum olsa çok mutlu olacağım Büşra'cığim.

Minik Büşra ile içecekler içilip sohbetler edildikten sonra ayrılık vakti geldiğinde buruk bir hüznün hakimdi yüreklere. Tülay Büşra'yı, Büşra'da yeni tanıştığı teyzesini çok sevmişti. Veda'ya yeni buluşmalar temenni edilirken Büşra annesi ve babası ile uzaklaşırken tatlı bir hatırayı yüreklere kazıyordu. Sevecenliklerin, sevgilerin aranır olduğu koca şehirde böylesi tatlılıklar bir daha yaşanmaz korkusu sarıyordu Tülay'ı.

Tülay saatine bakarak kalktı sandalyesinden. Garsona seslendi. Hesabı ödeyerek uzaklaştı oradan. Yeni Cami'nin , Mısır çarşısı girişinin yan tarafındaki meydanda uçuşan güvercinlerin arasından geçerken yem satıcısından yem alıp attı önlerine. Birbirinden güzel güvercinlerin yemlere dalışlarına, ses çıkarmalarına, kanat çırpışlarına tevekkül içinde baktı. Allah'a hamd-ü senalar yolladı.

Eminönü'nün bakırcılar, hırdavatçılar çarşısından semtinin otobüs durağına ilerlerken adeta Anadolu'daydı. Ne ararsan vardı. Sanki Anadolu oraya taşınmış, kilim desenleri gibi rengarenkti sokaklar. Günün yorgunluğunu unutturcasına güzellikler arasında yepyeni bir huzur bulmuştu...

Geçmişin ve geleceğin karanlıklarını başından def edercesine yürüyordu sokak aralarında. Sevdasının elinden tutarcasına tebessüm ediyor, mutlulukla doluyordu içi. Geleceğin mutlu düşlerini aklına getirdikçe sevda türküleri dudaklarından dökülüyor, olumsuz şartları unutturcasına neşeli görünüyordu etrafına. Yılların ayrılıklarından dolayı nice sevdalara ev sahipliği eden yorgun şehre küsemiyordu. Tek üzüldüğü şey, bu sevda yüklü şehrin nice sevdaları koynunda bırakıp uzaklara giden yiğitlereydi, aşkına yandı...

Tülay, martıların eşliğinde otobüsle evin yolunu tutuyordu yalnızlığında. Akşamın loş ışıklarında yine uzaklara dalıp gidecekti mor menekşeleri ile...

Bahar Tülay Kıran

13 Kasım 2012 Saat: 00: 30 İstanbul